

قصار اما...

رفتار کن با دیگران همانطوری که توقع داری که دیگران با تو رفتار کنند.

«زرتشت

خبر

چه موزه هایی را می توانیم در یک روز ببینیم؟

یکی از اصلی ترین مشکل هایی که برای موزه گردی در تهران وجود دارد، یکجک کردن چند موزه با هم است. اصلا منطقی نیست که هر کسی برای تماشای موزه از این سر شهر به سوی دیگر برود و بعد از دقایقی گشت زنی در موزه کارش تمام شود.

۱- از تماشای بازار تهران به عنوان یک موزه زنده اصلا غافل نشوید. این مجموعه که چند قرن قدمت دارد، هنوز بافت قدیمی را حفظ کرده. فارغ از اجناس نو که در فروشگاه ها می بینید، می توانید با تماشای معماری، سبک ویژه حجره ها، راسته ها، مسجدها، امامزاده ها و دالان ها معماری دوره صفویه و قاجار را لمس کنید.

۲- موزه های ملی، ملک، سکه، پست، صنعتی، آبیگنه و سردر باغ ملی همه در محدوده توپخانه تهران هستند. از متروی میدان امام خمینی که پیاده شوید، همه این موزه ها در محدوده ۱۰ دقیقه ای شما قرار دارند.

۳- اگر به تماشای آثار هنری مدرن علاقه دارید، موزه هنرهای معاصر در خیابان کارگر شمالی را از دست ندهید. مجموعه مفصل و کاملی از هنرمندان ۱۰۰ سال گذشته دنیا که چه روی بوم در فضای داخلی موزه، چه به صورت مجسمه در فضای باز موزه قابل مشاهده هستند.

موزه تاریخ در خیابان ولیعصر (ع) بالاتر از میرداماد هم جای خوبی است تا شما بتوانید وسایل شخصی ناصرالدین شاه و تابلوهای کمال الملکی را در آنجا ببینید.

۴- باغ موزه هنرهای ایران، موزه موسیقی و موزه دکتر حساسی در الهیه تهران هستند. هم از خیابان مقصدبیک در میدان تجریش و هم از خیابان الهیه، بالاتر از چهارراه پارک وی می توانید به تماشای این موزه ها بروید.

۵- شهر ری در جنوب تهران هنوز هم نشانه های تمدن چند هزار ساله را همراه دارد. در سفر یک روزه به شهر ری می توانید گورستان تاریخی «ابن بابویه و هم می توانید برج ظفر و دژ اشکانی را در محله صفایه شهرری مشاهده کنید. کمی آن سوتر چشمه علی شهرری هم یک مکان تاریخی است.

بازدید از زیان یونسکو از بیابان لوت

دو ارزیاب یونسکو از اتحادیه جهانی حفاظت از طبیعت (IUCN) روز چهارشنبه ۲۹ مهرماه به ایران سفر می کنند تا با رفتن به بیابان لوت شرایط ثبت جهانی این اثر طبیعی را بررسی کنند.

به گزارش شاپرک وبه نقل از مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری محمد حسن طالبیان، معاون میراث فرهنگی کشور با اعلام این خبر گفت: پرونده میراث طبیعی بیابان لوت نخستین پرونده میراث طبیعی ایران در یونسکو است که ثبت آن در فهرست میراث جهانی از اهمیت بالایی برخوردار است. به گفته طالبیان، پرونده ثبت جهانی بیابان لوت می تواند پیشگام ارائه پرونده های طبیعی بیشتر از سوی ایران به یونسکو باشد.

معاون میراث فرهنگی درباره ارزیابی بیابان لوت برای ثبت جهانی گفت: دو ارزیاب از یو سی ان یا اتحادیه جهانی حفاظت از طبیعت که یکی از آن ها اهل کشور نیوزیلند و دیگری از کشور تونس است، چهارشنبه همین هفته به ایران سفر می کنند تا در بازدید از بیابان لوت به بررسی وضعیت بیابان لوت برای گزارش به یونسکو اقدام کنند. محمدحسن طالبیان با تاکید بر اینکه پرونده های میراث طبیعی از جمله پرونده بیابان لوت از عرصه و حریم گسترده ای برخوردار هستند گفت: پرونده ثبت جهانی بیابان لوت از نگاه جامعه محلی و جامعه جهانی اهمیت زیادی دارد.

او با اشاره به لزوم بررسی دقیق وضعیت بیابان لوت برای ثبت جهانی از سوی ارزیابان یونسکو افزود: ارزیابان یونسکو از روز چهارشنبه این هفته تا یکشنبه هفته آینده برای بررسی پرونده بیابان لوت به استان های کرمان و خراسان جنوبی سفر می کنند.

به گفته طالبیان، ارزیاب های یونسکو مسئولیت بررسی عرصه و حریم بیابان لوت را بر عهده دارند و باید وضعیت موجود در بیابان لوت را با آنچه در بازدیدهای خود مدنظر قرار می دهند برای یونسکو توصیف کنند. معاون میراث فرهنگی کشور وظیفه دیگر ارزیابان یونسکو در سفر به بیابان لوت را بررسی ساختار مدیریت محلی و منطقه ای در حفاظت از لوت، وضعیت گردشگری و پایش مداوم کویر لوت، یکپارچگی و انسجام طبیعت منطقه لوت در همکاری دستگاه های مختلف ملی و منطقه ای را ارزیابی و نتیجه بررسی ها را به یونسکو ارائه می کنند.

عکاسخانه

«کتابخانه هادریان، ساخت ۱۳۲ بعد میلاد - آتن، یونان»

قلبم برای میراثم می تپد

گردشگران، طبیعتگردان و راهنمایان گردشگری دورهم جمع شدند تا به داد چشمه های باداب سورت برسند آنها این محوطه گردشگری را از زیاله تمیز و برای عبور گردشگران مسیر سنگی مشخص کردند.

به گزارش مهر، موسسه آموزشی ارسباران حدود ۷۰ نفر از گردشگران، طبیعتگران و راهنمایان تورهای گردشگری را در قالب یک «تور مسئولانه» به دیدن چشمه های باداب سورت برد تا با کمک آنها این محوطه گردشگری را از وجود زیاله هایی که مسافران دیگر روی زمین ریخته بودند، پاک کنند.

کار دیگر آنها ایجاد مسیری برای رفت و آمد گردشگران در دور تا دور حوضچه ها بود تا گردشگران، دیگر به خود اجازه ندهد که با روی چشمه ها و حوضچه های باداب سورت بگذرانند بلکه از مسیری که برای آنها تعریف شده حرکت کنند. ۷۰ راهنمای گردشگری و طبیعتگردی از موسسه های آموزشی مختلف گردشگری آمده بودند و برخی دیگر از گردشگران و طبیعتگرانی بودند که دلشان برای میراث طبیعی کشورشان می تپید.

نسل بعد تشکیل شد. این پویش یک سازمان مردم نهاد و غیر انتفاعی است که برای پیشبرد اهداف جمعی خود نیازمند همت و حمایت تمامی سازمانها و افرادی است که به سرنوشت میراثمان علاقه مند هستند.

روی بنری که در ورودی محوطه تاریخی و طبیعی چشمه های باداب سورت نصب شد، درباره این کمیپن توضیحاتی داده و تصاویری از باداب سورت در دهه ۸۰ که پر آب و زیبا بوده، منتشر شده است. این تصویر با تصویر دیگری از آن چشمه ها در دهه ۹۰ مقایسه شده که نشان می دهد برخی افراد با موتور روی حوضچه ها رفته و آن را نابود کرده اند. این درحالی است که چنین چشمه هایی در ترکیه به خوبی نگهداری می شوند.

علی شادلو مدیر مجموعه گردشگری و آموزشی ارسباران و مدیر این کار مردمی است که به خبرنگار مهر گفت: تمام ژئوسایت های گردشگری در دنیا یک مسیر گردشگری دارند که اجازه می دهد به گردشگران تنها در آن مسیرها حرکت کنند اما در سایت چشمه های باداب سورت چنین چیزی نه تنها وجود نداشت بلکه مردم با نیسان و موتور از روی آن رد می شدند و متأسفانه شایعات درباره شفا بخشیدن این آنها موجب شده تا مردم در حوضچه های آن آب تنی کنند.

وی افزود: این عوامل موجب تخریب حوضچه

ها شده است. از سوی دیگر برای اینکه به گردشگران و حتی جامعه محلی آموزش بهره بردن از این نعمت طبیعی را بدهیم اقدام به نصب تابلوهایی کردیم که در آنها ارزش میراث طبیعی کشورمان توضیح داده شده است. شادلو و همسفرانش تابلوهای آهنی را در اطراف چشمه ها نصب کرده اند که با شرایط اقلیمی این محوطه طبیعی سازگار نیست. وی در پاسخ به این موضوع گفت: وقتی هیچ کاری در زمینه فرهنگسازی نشده است، یک اقدام کوچک خودش پیشرفت بسیار بزرگی در حساب می آید. سازمان میراث فرهنگی در دقیقه ۹۰ از ما حمایت معنوی کرد. توانستیم بانک کشاورزی را متقاعد به حمایت از کمیپن کنیم که هیچ سابقه ای نداشته است.

وی درباره اینکه مسیر مشخص شده برای بازدید از چشمه های باداب سورت کامل نیست و دور تا دور چشمه ها را احاطه نکرده است، گفت: امیدواریم افراد دیگر بیایند و خودشان مانند همین همسفران ما سنگ ها را از اطراف جمع کرده و این مسیر را تکمیل کنند. ما کاری را آغاز کردیم که بگویم اینجا به یک مسیر گردشگری احتیاج دارد.

هر زمان گردشگری قصد داشت تا روی حوضچه ها برسد، مورد تذکر قرار می گرفت و توسط یکی از این راهنمایان درباره آسیب های آن توضیحاتی را دریافت می کرد. برخی از راهنمایان گردشگری مسیری از آب های معدنی چشمه ها را که لجن گرفته بود را باز می کردند و لجن ها را برمی داشتند تا حوضچه ها تمیز تر شوند.

این کار آنها موجب تعجب گردشگران می شد. آنها می پرسیدند شما متعلق به روستای اورست و مالخواست نیستید پس چرا به خودتان زحمت می دهید. اعضای این کمیپن به آنها پاس می دادند که چون قلب مان برای میراث مان می تپد!

اعضای کمیپن «قلب من برای میراثمان می تپد» قصد دارند این کمیپن را در سازمان WTO ثبت و جهانی کنند.

اخبار

نخستین کاوش در یک گورستان مانایی در کنار محوطه مسکونی

کاوش اضطراری نجات بخشی در محوطه کانی زیرین نخستین کاوشی است که در آن یک گورستان مانایی در کنار محوطه مسکونی و کارگاه، کاوش شده است.

به گزارش شاپرک وبه نقل از روابط عمومی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری، علی هژبری سرپرست هیأت کاوش در گورستان مانایی علی آباد سقز امروز "یکشنبه" با اعلام این خبر تصریح کرد: می توان ادعا کرد خانواری گسترده در کانی زیرین زندگی می کردند که به کار صنعت مشغول بوده و مردگانشان را نیز در کنار این محوطه دفن می کردند.

او گفت: گمانه زنی به منظور تعیین عرصه و پیشنهاد حریم و کاوش در گورستان مانایی علی آباد کانی زیرین به کشف یک مدال با حروف لاتین، ظروف سفالی، ظروف مینیا توری آیینی کوچک، خمره، تعدادی دستبند دو سره و... انجامید.

وی افزود: کانی زیرین نام چشمه ای کوچک در دامنه کوه سلطان و از منابع غنی آهن منطقه است که در سال ۱۳۷۸ محوطه مجاور این کوه و چشمه توسط صابر وفايي شناسایی و در سال ۱۳۸۰ به ثبت آثار ملی رسید.

به گفته او، اولین گزارش های کاوش غیر مجاز در این محوطه به سال ۱۳۹۲ می گردد که این کاوش ها نشان داد با گورستانی از گورهای چهار چینه سنگی و پوشش خرسنگی مواجه هستیم.

او خاطر نشان ساخت در بازدید هایی که از منطقه شد با افزایش تعداد چاله های کاوشگران غیر مجاز روبرو شدیم از این رو برای حفظ حداقل باقیمانده اطلاعات، کاوش اضطراری نجات بخشی به همراهی هیأتی متشکل از کارشناسان باستان شناسی شروع شد.

این باستان شناس تصریح کرد که کاوش در این محوطه مسکونی -کارگاهی و گورستان مشخص کرد سفال های پیدا شده از آن متعلق به عصر آهن ۲ و ۳ مربوط به دوره ماناها است.

هژبری افزود: محوطه به ۳ بخش گورستان تاریخی، گورستان اسلامی، محوطه معماری شامل مسکونی و کارگاهی تقسیم می شود. او با اشاره به مشاهده ۲ دوره تدفین مانایی و اسلامی در این قبرستان تصریح کرد که در تدفین های اسلامی که به نظر متعلق به دوره متأخر اسلامی است یک مدال کوچک کشف شد که آثار حروف لاتین در آن نمایان بود.

به گفته وی کاوش ها نشان داد ساختار معماری در تدفین های مانایی به نحوی است که در آن تا رسیدن به ساختار طبیعی صخره زمین کنده و دیواره های قبر بصورت چهار چینه سنگی با قلوه سنگ های بزرگ ساخته شده سپس روی این گورها با سنگ های حجیم بسیار بزرگ پوشانده و روی آن کپه هایی از سنگ گذاشته شده است.

این باستان شناس گفت: در این قبرها نمونه هایی از استخوان های حیوانی، تعدادی اشیاء فرغی شامل ۴ دستبند دو سر، ظروف سفالی، ظروف مینیا توری آیینی کوچک، خمره و... کشف شد.

تغییر تاریخ بشر با کشف دندان های ۸۰ هزار ساله در چین

باستان شناسان با کشف ۴۷ دندان به قدمت ۸۰ هزار سال در چین، به نتایج جدیدی درباره تاریخ سکونت بشر روی کره خاکی رسیده اند.

به گزارش (ایسنا)، اخیرا مجموعه ای از ۴۷ فسیل دندان انسان در غاری در چین پیدا شده که نشان می دهد اجداد ما آفریقا را به مقصد اروپا ترک کردند و سپس راهی آسیا شده اند.

دانشمندان با شواهد متعددی در حوزه ژنتیک و باستان شناسی به این نتایج احتمالی رسیده اند که با تصورات پیشین در تقابل است. به گزارش آر کئولوژی، پژوهشگران بر سر این موضوع توافق دارند که اجداد انسان های امروزی که در شاخ آفریقا سکونت داشتند، از دریای سرخ گذر کرده و نسل انسان های غیر آفریقایی مدرن از آن هاست.

آن ها تصور می کنند اگر دندان های یافت شده در چین واقعا ۸۰ هزار سال عمر داشته باشد، به این نتیجه می رسیم که انسان ها مدت ها پیش از نقل مکان به اروپا، آفریقا را ترک کرده اند.

تالاب فراخین از جاذبه های طبیعی نوشهر

تالاب فراخین در ارتفاع ۲۲۰۰ متری دریا قرار گرفته است و توسط جنگلهای پهن برگ هیرکانی احاطه شده است. آبیگری تالاب از چشمه فراخین در بالادست تالاب و نزولات جوی تامین می شود. در نزدیکی این تالاب غار آبی دانیال نیز از دیگر جاذبه های گردشگری منطقه است.

برای رسیدن به این تالاب باید از جاده چالوس حرکت کرده بعد از گذشتن از مرز آباد، جاده کمربندی چالوس به نوشهر در سمت راست جاده ای فرعی است که تابلوی دیزی سرای آذربایجان در کنار آن خودنمایی می کند. این جاده را ادامه داده تا به یک جاده خاکی معدنی برسید. پس از عبور از رودخانه ای کم عمق، جاده ای خاکی که حدود ۴۰ کیلومتر است شما را به دریاچه فراخین می رساند.

«مقبره فردوسی، مشهد»

دنیا عکس